

ת"פ 33280/03 - מדינת ישראל נגד רונן ערוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33280-03 מדינת ישראל נ' ערוב

בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי
ממשימה מדינת ישראל - ע"י עו"ד פירסמן
נגד רונן ערוב - ע"י עו"ד ברטל
נאשם

החלטה

כללי

1. לאחר תיקונו של כתב האישום ובמסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם, שוטר במשטרת ישראל, כי ביום 24.6.2012 עצר עם שוטרים אחרים את תום ישראלי (להלן: "המתלון"). הנאשם והשוטר שיישילקאר הובילו את המתלון לכיוון בית העירייה.
בהתאם לbsubקם לבית העירייה, כאשר הנאשם ושי אוחזם במתלון בידי הלם הנאשם פעמיים בפניו של המתלון באמצעות אגרפו.
2. בהתאם להסדר הטיעון טען ב"כ הנאשם כי מחוץ לבית העירייה המתלון ירך על הנאשם. התביעה הסכימה כי הشرط שהמתלון הגיע למחר"ש הוא עhor ועל כן אינה יכולה לשלוול טענת הירקה על יסוד חומר הראיות הקיים בתיק.
3. לאחר הרשותו בעבירה של תקיפה סתם הופנה הנאשם לשירות המבחן שהתקUSH להביע עמדתו גם לעניין ביטול הרשותו של הנאשם.
4. מתסकיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו אדם בן 37, נשוי ואב לשני ילדים בני 8 ו-11. הוא משרת במשטרת ישראל מזה 17 שנה ומצוב היום ביחידת תיאום פיקוח ואכיפה.
שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא אדם בעל יכולת איפוק ושליטה עצמית.

ה הנאשם הסביר את מעשהו כתוצאה מלzech שנוצר באוותה הפגנה אלימה אליה הגיע בלי ציוד מתאים ולכן איבד שליטה ופגע במתלון. השירות התרשם כי האירוע נשוא כתוב האישום הוא אירוע חריג עליו

עמוד 1

הנאשם לוקח אחריות. השירות בדעה כי הנאשם אינו זקוק להתרבות טיפולית.

.5. שירות המבחן המליך לבטל את הרשותו של הנאשם וצין כי נוכח העובדה כי המעשה אינו מאפיין אותו, לקיחת האחריות והחרטה וכן נוכח ההשפעה המכנית של הפרשה על עתידו המקצועית כשוטר ופגיעה בדיםיו העצמי ראוי לשקל את ביטול הרשותה.

השירות המליך להטיל על הנאשם ביצוע של"צ בהיקף של 120 שעות.

.6. הتبיעה מבקשת שלא לקבל את המלצה שירות המבחן. להשאר את הרשותה על כנה ולגוזר על הנאשם מסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מסר מותנה, קנס ופיזי למתלוון.

הتبיעה מצינית כי לא הייתה כל הצדקה לפגוע במתלוון לאחר שנענצר. במעשה חמור זה הנאשם פגע לא רק במתלוון אלא גם בתדמית המשטרה ובאמון הציבור במשטרתה.

.7. ב"כ הנאשם ציין כי הפגנה במסגרת נעצר המתלוון הייתה הפגנה אלימה מאוד וכי כוחות הביטחון התקשו להתמודד עם תופעות האלימות בהפגנה זו.

הסגור ביקש שלא להתעלם מן העובדה לפיה המתלוון יrisk על השוטר לעבור לתקירת האלימה.

הסגור חזר על טיעונו מתחילה המשפט לפיהם במקרים לא פחות חמורים ואף יותר חמורים שוטרים הועמדו לדין משמעתי וסוגיית הרשותם בפלילים כלל לא עמדה על הפרך.

ב"כ הנאשם הפנה לעדויות שנשמעו ולמסמכים שהוגשו וביקש לאמץ את המלצה שירות המבחן.

.8. מטעם הנאשם העידו מפקדיו, רפ"ק משה קראדי ונצ"מ נمير מאיר. שני המפקדים ציינו כי ייחידת מתפ"א אינה ייחידה המתוודה במצבים קשים ומוגברת ייחידות אחרות באירועים רגילים כגון הפרות סדר בהר הבית.

המפקדים ציינו כי הם מכירים את הנאשם מזה מספר שנים. הם תיארו את הנאשם כאדם מאופק, נעים הליכות ומקצועני.

.9. הכלל במשפט פלילי הוא שאדם שמבצע עבירה פלילית מורשע בדיינו. הימנענות מהרשות או ביטול הרשות הם החרג לככל. המבחנים לאי הרשות נקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3), 337. ר"ע 932/85 רומנו נ' מדינת ישראל, תקדים עליון 85(ד), 737 אי הרשות אפשרית כשסוג העבירה ונסיבותיה מאפשרות הימנענות מהרשות מבלי לפגוע בשיקולי עונישה מהותיים וכשהנאשם מצביע על פגעה קונקרטית חמורה שתיגרם לו אם יורשע בדיינו.

10. בתיק זה הנאשם פגע במספר ערכיים מוגנים: ביטחונו ושלמות גופו של אדם, פגעה בתדמית המשטרה וכן פגעה באמון הציבור במשטרת.
11. מנגד אין אפשרות להטעם משירותו החיובי של הנאשם למשך קרוב לשני עשורים בנסיבות מיוחדות בהם אינם קל. ההתחזות של הנאשם במצבים קשים היא כמעט יומיית ולפי דברי מפקדיו הוא מצליח לתפקד בהם באיפוק ובצורה טובה.
12. אין ספק כי השארת הרשות על כנה תסכן באופן ממשמעות את המשך שירותו של הנאשם במשטרת ישראל. נכון הדבר שהרשות בדיון היא רק אחד השיקולים הנשקלים לעניין המשך שירותו של הנאשם אולם ברור כי זהו שיקול בעל משקל רב.
13. בבואו להעיר את חומרת המעשה שקלתי גם את נסיבות הפגיעה כפי שתוארו בהרחה וכן את היריקה שככל הנראה המתלוון יrisk על הנאשם. אין להבהיר מן האמור לעיל כי אני מצדיק בצורה כלשהי את התנהגות הנאשם. על הנאשם היה לפעול במסגרת הדיון ולהימנע מאלימות כלשהי כלפי המתלוון.
14. קיימת חוסר בהירות לעניין העמדה בדיון ממשמעתי במקרים דומים. עניינו של נצ"מ יעקב (קובי) בכר בד"מ 69/12 הוא דוגמא טובה לכך. הקוץן שהוא סגן מפקד מרחב הורשע לאחר ניהול הוכחות בבית הדין המשמעתי במתן סטירה חזקה לעורכת דין שביקשה לדבר איתו. נראה לי כי רצוי לפרסם מבחנים ברורים לגבי העברת הליכים בדיון ממשמעתי. כפי שציינתי בהחלטתי שלא לבטל את כתוב האישום כי לא הוכח בפניי כי הייתה אכיפה ברורנית בעניינו של הנאשם אולם ניתן לומר כי קיים חוסר בהירות בעניין זה.
15. לאחר שבחןתי את ההחלטה שהוגשה ע"י שני הצדדים, נתתי דעתתי לטיעונים בכתב ולמסמכים שהוגשו, הגעתו לידי מסקנה כי ניתן לראות בכישלונו של הנאשם כישלון חריג שהוא מודע לחומרתו. נוכח שירותו המסור והטוב של הנאשם ונסיבות הפגיעה נשוא הדיון והסקנה הממשית שיפור מהמשטרה אם הרשות תשאיר על כנה, החלטתי לבטל את הרשותה בדיון.
16. נראה לי כי כדי לאזן בין ביטול הרשות לשיקולים אחרים יש מקום להגדיל את שעות השל"צ ולפסיק פיצוי למતלוון.
17. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם לבצע עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות בהתאם לתוכנית שתגובש ע"י שירות המבחן.

העתק ההחלטה יועבר לשירות המבחן.

18. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתalon, מר תום ישראלי מרח' יהודה הלוי 17, ראשון לציון, בסך 2,500 ₪.

סכום זה יופקץ בקובת בית המשפט עד יום 5/5/2014 ויעבר למתalon.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהם"ש המוחזק בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ד, 26 פברואר 2014, בהעדך
הצדדים.